

CONCERT VAN DEN VIOLIST MONNIER HARPER. MUZIKALE KRONIEK

CONCERT OF THE VIOLINIST MONNIER HARPER. MUSIC REVIEW

Review by Daniël de Lange of Monnier Harper's Concertgebouw concert

Het Nieuws van den Dag, 21 December 1905

Original text

Translation into English

Gemakkelijk is 't niet om den lezers op juiste wijze eene beschrijving te geven van de indrukken, welke de hoorders ontvangen moeten hebben bij het hooren van de compositiën en van het vioolspel van den Heer Monnier Harper.

It's not easy to give readers a clear description of the impressions, which listeners received when listening to the sound of the compositions and the violin of Mr. Monnier Harper.

Op het programma kwam de volgende mededeeling voor:

The program supplied the following information: "Arthur Frederick Monnier Harper, an Irishman by birth, began his studies under the direction of Louis Wolff, then under Caesar Thomson in Brussels, alongside composition with Paul Gilson and he completed his studies under Eugène Ysaye".

„Arthur Frederick Monnier Harper, een Ier van geboorte, begon zijn studiën onder leiding van Louis Wolff, zette deze voort onder Caesar Thomson uit Brussel, voor compositie-leer onder Paul Gilson en voltooide zijn studiën onder Eugène Ysaye.

Jammer, dat deze jonge kunstenaar werd aangekondigd, als hebbende zijne studiën voltooid. Daargelaten, dat een kunstenaar zijne studiën nooit voltooid heeft, kan men toch zeker niet zeggen, dat deze violist een trap van volkomenheid en rijpheid bereikt heeft, welke hem in staat stelt reeds op eigen voeten te staan. Toen de Heer Harper onlangs hier optrad, droeg hij met talent, met schoone uitdrukking enkele kleinere werken, onder welke het *Andante* uit het eerste Concert van Max Bruch, voor. Ieder, die den jongen man toen gehoord heeft, zal een zeer goeden indruk van zijn talent als violist ontvangen hebben.

It's a pity that this young artist was announced as having completed his studies. Apart from the fact that an artist has never completed his studies, one can certainly not say that this violinist has reached a stage of perfection and maturity, which allows him to stand on his own two feet at the moment. Recently, when Mr. Harper appeared here, he showed some talent, some small-scale work with beautiful expression, in the *Andante* from Max Bruch's First Concerto. Everyone who heard this young man then, will have gained a good impression of his talent as a violinist.

Nadat wij hem thans in de „Fuga in g. kl.” van Bach en in het „Concert” van Beethoven hoorden, zijn wij tot de overtuiging gekomen, dat de Heer Harper nog niet een standpunt op het gebied der kunst inneemt, hoog genoeg, om zich aan de uitvoering van zulke werken te wagen. Al te veel technische en rhythmische oneffenheden vielen op te merken. Ook de phantastische, vaak ongemotiveerde opvatting en voordracht mogen niet goedgekeurd, worden. Vreemd deed, dat alles den hoorder aan.

When we heard him play Bach's "Fugue in g minor" and then Beethoven's Concerto, we have come to the conclusion that Harper hasn't a strong enough grasp of the artistic demands to begin to tackle such works. There were too many technical and rhythmic irregularities. His fanciful, often unprompted opinions and comments were unacceptable. Other listeners agreed.

En toch boezemde deze kunstenaar belang in, toch kreeg men den indruk, dat deze persoonlijkheid niet is: „le premier venu”.

And yet this artist instilled interest, and one got the impression that his personality is not that of the average man.

De vraag rijst, wat uit dit talent groeien zal? Meent Harper, dat hij reeds een standpunt bereikt heeft, dat zijn studietijd is afgelopen, dat hij zich thans kan meten met de groote virtuozen van den

The question arises, what will develop or become of this talent? Harper believes that he has already achieved a position where his study is over; he can now compete with the great virtuosos of the present

tegenwoordigen tijd, dan mag men voor hem de toekomst donker inzien. Meent hij daarentegen, dat zijne eerste stappen in het openbaar alleen moeten strekken, om hem de noodige zelfkennis te verschaffen en zet hij, in verband met de verkregen ervaring, zijne studiën met den meesten ernst voort, dan kan men iets groots van dezen jongen kunstenaar verwachten. Want dat hij veel talent bezit, dat hij een type is, kan niet ontkend worden.

Dit valt ook op te merken in zijn compositiën. De sonate in één deel voor viool en klavier bezit een eigenaardig karakter. 't Is zeer rhapsodisch van gestalte, de "Sturm- und Drang-periode" barst er van alle kanten uit, maar men bespeurt juist daardoor welk een machtig streven er in het binnenst van den schrijver leeft. De kleine stukken zijn uit den aard der zaak tammer, doch ook in die kleinere werken voelt men den polsslag van een bruischend gemoed.

Afwachten dus. Vooral niet voorbarig een oordeel uitspreken. Later, als alles tot helderheid en klaarheid gekomen zal zijn, zal men eerst kunnen uitmaken, welke beteekenis Monnier Harper heeft, welke plaats men hem zal moeten aanwijzen.

Mejuffrouw Frida van der Eyken vervulde de zware taak om eene "Rêverie", "Pastorale" en "La Neige" voor klavier van den jongen componist voor te dragen. Zij vervulde die taak met talent. Zoo ook was deze pianiste eene degelijke partner in een sonate van Sjögern (welk werk niet in a, maar in g staat), terwijl zij de overige werken op muzikale wijze begeleidde.

time; so one can see a bleak future for him. He contends that his first steps in public should provide him with the necessary self-knowledge and connect with his acquired experience, and his earnest studies, so that one can expect something great from this young artist. It cannot be denied that he is a 'type', because he does possess a lot of talent.

This is also apparent in his composition. The sonata in one movement for violin and piano has a distinctive character. It's very rhapsodic in style, the "Sturm und Drang" expression bursts from all sides, but one sees without doubt what mighty ambition there is in the innermost being of the composer. The small pieces in the nature of things are tamer, but even in those smaller works one feels the pulse of a lively mind.

So let's wait. It's too premature to express an opinion. Later, when everything settles and there's greater clarity, we will be able to decide the significance of Monnier Harper, and how to place him.

Miss Frida van der Eyken completed her difficult task playing the young composer's "Rêverie", "Pastoral" and "La Neige" for piano. She fulfilled the task with talent. She was also a wonderful partner in a sonata by Sjögern (which is not in A minor, but in G minor) while she accompanied the other works in a musical way.